

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 648/2014-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. septembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza a zo sudcov Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a Lajosa Mészárosa predbežne prerokoval sťažnosť M. M. a V. M., zastúpených advokátom JUDr. Michalom Huttom, Bezekova 13, Bratislava, vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného úradu Bratislava, katastrálneho odboru (pôvodne postupom Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu) v konaní vedenom pod sp. zn. X-39/2000 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. M. a V. M. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. júna 2013 doručená sťažnosť M. M. a V. M. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného úradu Bratislava, katastrálneho odboru (ďalej aj „okresný úrad“), pôvodne postupom Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu (ďalej aj „správa katastra“), v konaní vedenom pod sp. zn. X-39/2000 (ďalej aj „namietané konanie“).

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh vyplynulo, že sťažovatelia sa v namietanom konaní návrhom podaným 22. marca 2000 na bývalom Okresnom úrade Bratislava II, katastrálnom odbore (ďalej len „Okresný úrad Bratislava II“), domáhali podľa v tom čase účinného § 48 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len „katastrálny zákon“) určenia priebehu hranice pozemkov nachádzajúcich sa v katastrálnom území..., parcely č... – záhrady o výmere 324 m², zapísanej na liste vlastníctva č..., v bezpodielovom spoluvlastníctve sťažovateľov a parcely č... – zastavané plochy a nádvoria o výmere 39 m², zapísanej na liste vlastníctva č..., v bezpodielovom spoluvlastníctve Ing. V. K. a jeho manželky (ďalej len „predmetné pozemky“).

Dôvodom podania uvedeného návrhu bola skutočnosť, že sťažovatelia v roku 1999 v katastri nehnuteľností zistili, že bez ich vedomia došlo v katastrálnej mape k prekresleniu hranice medzi predmetnými pozemkami a súčasne k zmene zápisu na liste vlastníctva č..., ktorého predmetom bolo zväčšenie výmery parcely č... o 8 m². Pretože Okresný úrad Bratislava II o návrhu sťažovateľov nerozhodol v zákonom ustanovenej lehote, sťažovatelia napadli jeho nečinnosť 29. novembra 2000 sťažnosťou adresovanou Krajskému úradu v Bratislave (ďalej len „krajský úrad“). Krajský úrad vyhodnotil sťažnosť sťažovateľov ako dôvodnú, pretože orgán konajúci vo veci nerozhodol v zákonnej lehote podľa § 50 katastrálneho zákona.

Okresný úrad Bratislava II listom z 18. júla 2001 vyzval sťažovateľov, aby si spornú hranicu medzi predmetnými pozemkami dali vytýčiť geodetom alebo súdnym znalcom. Podaním z 18. decembra 2001 sťažovatelia zaslali Okresnému úradu Bratislava II geometrický plán vyhotovený Ing. Š. z 19. októbra 2001 a opätovne požiadali o rozhodnutie o ich návrhu. Okresný úrad Bratislava II ani Katastrálny úrad v Bratislave, Správa katastra

Bratislava II (ďalej len „katastrálny úrad“), na ktorého s účinnosťou od 1. januára 2002 prešla pôsobnosť konať vo veci, o návrhu sťažovateľov meritórne nerozhodli, a to ani po urgencii z 25. júna 2002.

Katastrálny úrad rozhodol po prvýkrát vo veci sťažovateľov až 7. mája 2003 tak, že ich návrhu nevyhovela, s odôvodnením, že *„nemá právo rozhodnúť o neplatnosti vytýčenia hranice pozemkov“*. Proti tomuto rozhodnutiu katastrálneho úradu podali sťažovatelia odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom sp. zn. 2 Sp 75/2003 z 11. októbra 2004 tak, že odvolaním napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil katastrálnemu úradu na ďalšie konanie. Zároveň vyslovil právny názor, podľa ktorého katastrálny úrad je povinný rozhodnúť o návrhu sťažovateľov podľa § 48 katastrálneho zákona *„v nadväznosti na ust. § 79g zák. č. 173/2004, ktorým sa mení a dopĺňa zák. č. 162/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého konania o určení priebehu hranice pozemkov začaté do nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov“*.

Následne správa katastra, na ktorú prešla s účinnosťou od 15. apríla 2004 pôsobnosť katastrálneho úradu, svojím rozhodnutím sp. zn. X-39/2000 z 26. januára 2006 opakovane návrhu sťažovateľov nevyhovela s odôvodnením, že riešenie priebehu hranice pozemkov, ktoré je zároveň sporom o určenie vlastníckeho práva, nepatrí do jej právomoci, ale do právomoci súdu. Proti rozhodnutiu správy katastra podali sťažovatelia odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd rozsudkom č. k. 3 Sp 60/2006-58 z 5. decembra 2007 v spojení s opravným uznesením č. k. 3 Sp 60/2006-60 z 5. decembra 2007 tak, že napadnuté rozhodnutie správy katastra zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie s odôvodnením, že prerokúvaná vec patrí do právomoci správy katastra, a preto je správa katastra povinná o návrhu sťažovateľov rozhodnúť, pričom je viazaná právnym názorom správneho súdu.

Pretože správa katastra nepostupovala plynulo ani po druhom zrušujúcom rozhodnutí krajského súdu a ani po intervencii verejného ochrancu práv, sťažovatelia sa so sťažnosťou na prieťahy v katastrálnom konaní z 25. júla 2008 obrátili na Katastrálny úrad v Bratislave

ako nadriadený orgán správy katastra, ktorý vyhodnotil sťažnosť ako dôvodnú a súčasne oznámil, že vo veci je potrebné vyhotoviť znalecký posudok na určenie priebehu hranice pozemkov. Správa katastra svojím rozhodnutím zo 6. apríla 2009 ustanovila vo veci znalca Ing. J. V., CSc., ktorý mal vypracovať znalecký posudok na určenie priebehu hranice medzi predmetnými pozemkami. K vypracovaniu znaleckého posudku ustanoveným znalcom však nedošlo z dôvodu jeho vyškrtnutia zo zoznamu znalcov. Správa katastra na uvedenú skutočnosť reagovala až na základe upozornenia prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II č. k. Pd 91/10-6 z 26. mája 2010, a to rozhodnutím z 28. júna 2010, ktorým ustanovila vo veci nového znalca Ing. B. Znalec Ing. B. podal 5. februára 2011 znalecký posudok, v ktorom odporučil správe katastra, aby potvrdila súlad geometrického určenia so skutočnou držbou a opravila v katastrálnej mape chybné zakreslenú hranicu predmetných pozemkov. Napriek takto zabezpečenému podkladu pre rozhodnutie správa katastra vo veci meritórne nerozhodla, ale 7. júla 2011 postúpila vec Okresnému súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“), keď dospela k záveru, že vec patrí do právomoci súdu.

Okresný súd 9. augusta 2011 vrátil spis spolu s prípisom č. k. 12 C 84/2011-4 z 28. júla 2011 správe katastra s odôvodnením, že vec nepatrí do právomoci súdu. Po vrátení veci správa katastra rozhodnutím z 19. decembra 2011 po tretíkrát návrhu sťažovateľov nevyhovela. Svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že vzhľadom na nesúhlas Ing. K. so znaleckým posudkom znalca Ing. B. je v konaní preukázaný spor o hranicu predmetných pozemkov, teda predmetom konania je ochrana vlastníckeho práva, preto na konanie a rozhodnutie vo veci je daná právomoc súdu. Proti ostatnému rozhodnutiu správy katastra podali sťažovatelia 14. januára 2012 odvolanie, o ktorom do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu nebolo krajským súdom rozhodnuté.

Sťažovatelia v odôvodnení sťažnosti okrem iného uvádzajú:

„Na základe... uvedeného skutkového stavu sme toho názoru, že doterajším postupom Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu a jej právnych predchodcov bolo porušené naše právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky, pretože od začatia konania, t.j. od 22. marca 2000 až doteraz (13 rokov a 3 mesiace) nebola vec právoplatne skončená.

K porušeniu nášho ústavného práva došlo v dôsledku toho, že správa katastra sa od začatia konania odmietala vecou zaoberať a rozhodnúť v rámci svojej zákonom vymedzenej kompetencie. Namiesto toho, aby vec posúdila a meritórne o nej rozhodla, tak počas celého priebehu konania postupovala v konaní tak, aby nemusela vo veci rozhodnúť a až v situáciách, keď zo strany nadriadeného správneho orgánu alebo prokurátora bola donútená rozhodnúť, tak rozhodla, avšak vždy spôsobom, aby sa nemusela meritom predmetu konania zaoberať. Pri poslednom svojom rozhodnutí dokonca nerešpektovala ani vyslovené záväzné právne názory v tejto veci zo strany Krajského súdu v Bratislave, názor nadriadeného Katastrálneho úradu v Bratislave a ani záväzný návrh prokurátora.

Máme za to, že správa katastra konala tak nie preto, že by prejednávaná vec bola skutkovo či právne zložitá. Ved' do roku 2004 bolo určovanie priebehu hraníc pozemkov bežnou agendou katastrálnych úradov, pričom prejednávaná vec sa ani po právnej ani po skutkovej stránke ničím zásadným neodlišuje od iných vecí, ktoré katastrálne úrady v rámci tejto agendy v minulosti rozhodovali. Podľa nášho názoru konala tak preto, lebo si je vedomá toho, že jej niektorí zamestnanci v roku 1999 v rozpore s právom zmenili hranicu nášho pozemku v katastrálnej mape a vykonali v rozpore s právom aj zápis na LV č... v prospech Ing. K. s manželkou. To, že je nesprávne evidovaný stav hraníc pozemkov v katastri nehnuteľností potvrdili nielen geometrické plány z roku 1969 a 1972, ale aj geometrický plán č..., ktorý vypracoval v roku 2001 Ing. D. S., ďalej to potvrdil písomný technický podklad Katastrálneho úradu v Bratislave zo dňa 9. januára 2006 pod č. 3-1949/2005 a aj znalecký posudok Ing. V. B. č... zo dňa 5. februára 2011, ktorý si správa katastra sama pre rozhodnutie o našom návrhu zabezpečila.

Správa katastra, aby nemusela z vyššie uvedených dôvodov v merite veci rozhodnúť, radšej sa uchýlila počas viac ako 13 rokov vedeného konania k ignorácii a prekrucovaniu zisteného skutkového stavu tak, aby vec posunula na rozhodnutie všeobecnému súdu, hoci jej z obsahu doterajšieho konania a z dvoch zrušujúcich rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave musí byť dobre známe, že konať o našom návrhu na určenie priebehu hranice má katastrálny orgán, a nie súd. Veľmi dobre jej je známe, že k zásahu do nášho vlastníckeho práva zo strany Ing. V. K. s manželkou doteraz nedošlo. Nedošlo k tomu preto, lebo už od roku 1961 pozemok par. č... nepretržite až doteraz užívame v súlade s vyššie uvedenými geometrickými plánmi z roku 1969 a 1972 (najskôr ako jeho nájomcovia a

neskôr ako jeho vlastníci) a od roku 1961 až doteraz je tento náš pozemok oplotený železnými tyčami s pevnými betónovými základmi. Naopak, došlo len k zásahom v katastrálnej mape zo strany správy katastra, v dôsledku čoho v súčasnosti evidovaný stav v katastri nehnuteľností nekorešponduje so stavom právnym (vlastníckym)...

V súčasnosti k porušovaniu nášho ústavného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods.2 Ústavy SR prispieva aj Krajský súd v Bratislave, ktorý v súdnom konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu podľa §250l až § 250s Občianskeho súdneho poriadku vedeného pod č.k. 4Sp 61/2012 po takmer roku od prevzatia administratívneho spisu od správy katastra doposiaľ nevytýčil termín pojednávania a niekoľko mesiacov nevykonal ani žiadne procesné úkony. “

Sťažovatelia sa domáhajú aj priznania primeraného finančného zadostučinenia v sume 8 000 €, čo odôvodňujú materiálnou, ale predovšetkým nemateriálnou ujmu, ktorá im bola spôsobená. V tejto súvislosti uvádzajú, že „prípadné konštatovanie porušenia ústavného práva nepostačuje, pretože Správa katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu závažným spôsobom spôsobila a naďalej spôsobuje nám ako aj našej rodine ujmu. Táto ujma nemá len majetkový charakter spočívajúci v nákladoch, ktoré sme museli doposiaľ vynaložiť na správne a iné poplatky a odmeny advokátom za poskytnuté právne služby v tomto viac ako 13 ročnom katastrálnom konaní, ale predovšetkým v ujme nemajetkovej povahy.

Nemajetková ujma spočíva v prvom rade v tom, že nás správa katastra vystavila do značného stavu právnej neistoty v otázke priebehu hraníc nášho pozemku, pričom svoje pochybenie, ktoré sama spôsobila, nemá záujem v katastrálnom konaní, ktoré sme iniciovali, napraviť. V dôsledku takéhoto konania správy katastra sme zo strany Ing. K. a jeho manželky obviňovaní, že užívame ich pozemok, čo nielen trvalo rozvrátilo naše dovtedy dobré susedské vzťahy, ale predovšetkým znižuje našu česť a dôstojnosť voči ostatným susedom.

V druhom rade nás tento nesúlad v evidencii katastra nehnuteľností obmedzuje v našom dispozičnom práve s pozemkom voľne nakladať, pretože prípadný záujemca o kúpu pozemku sotva bude mať záujem o pozemok, ktorého hranice sú spochybnené nesprávnou

evidenciou v katastri nehnuteľností a kúpu pozemku bude podmieňovať práve právoplatným ukončením tohto konania.

Permanentný viac ako 13 ročný stres z tohto stavu právnej neistoty nepriaznivo pôsobí aj na náš zdravotný stav, ktorý je tým, že už máme viac ako 80 rokov, v značnej miere podlomený. Vzhľadom na doterajšiu dĺžku trvania katastrálneho konania máme aj dôvodnú obavu, či sa vôbec dožijeme právoplatného rozhodnutia v tomto konaní.

Správa katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu tým, že postupovala v našej veci svojoľne, že odmietla rešpektovať vyslovené právne záväzné názory..., tak v značnej miere znížila aj našu dôveru v právny štát a vyvolala u nás absolútny stav beznádeje.“.

Na základe uvedeného sťažovateľa žiadajú, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Základné právo M. M. a V. M. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu v konaní vedenom pod sp. zn. X 39/2000 porušené bolo.

2. Krajskému súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 4Sp 61/2012 sa prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.

3. M. M. a V. M. sa priznáva finančné zadostučinenie v sume 8 000 eur (slovom: osemtisíc eur), ktoré je im povinná vyplatiť Správa katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Správa katastra pre hlavné mesto Bratislavu je povinná uhradiť M. M. a V. M. trovy konania vo výške 487,32 eur do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu k rukám advokáta JUDr. Michala Huttu, Advokátska kancelária HUTTA & PARTNERS, Bezekova 13, 841 02 Bratislava.“

V zmysle ustanovení § 8 a § 9 ods. 3 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov s účinnosťou od 1. októbra 2013 došlo k zrušeniu označeného účastníka konania Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu, pričom jej pôsobnosť prešla na Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor, kde v súčasnosti sťažovateľmi namietané konanie prebieha. Ústavný súd preto v záhlaví tohto uznesenia uviedol ako účastníka konania Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor.

Ústavný súd v súvislosti s prípravou predbežného prerokovania sťažnosti zistil, že v čase podania sťažnosti sa vec sťažovateľov nachádzala na krajskom súde, ktorému bola 1. júna 2012 odstúpená správou katastra z dôvodu odvolaní podaných účastníkmi administratívneho konania. O opravných prostriedkoch účastníkov konania rozhodol krajský súd rozsudkom sp. zn. 4 Sp 61/2012 z 20. novembra 2013 tak, že rozhodnutie okresného úradu (pôvodne správy katastra) sp. zn. X-39/2000 z 19. decembra 2011 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Po právoplatnosti rozsudku bol administratívny spis vrátený okresnému úradu, a to prípisom krajského súdu z 19. februára 2014. Okresný úrad vo veci sťažovateľov opätovne rozhodol rozhodnutím sp. zn. X-39/2000 z 31. marca 2014 tak, že určil spornú hranicu predmetných pozemkov. Proti uvedenému rozhodnutiu podali účastníci konania Ing. V. K. s manželkou odvolanie, ktoré bolo predkladacou správou z 22. augusta 2014 predložené spolu s administratívnym spisom krajskému súdu na rozhodnutie.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom

predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv. Platí to predovšetkým v situácii, keď je sťažovateľ zastúpený zvoleným advokátom (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05).

Sťažovatelia, zastúpení kvalifikovaným právnym zástupcom, sa v petite sťažnosti domáhajú vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom správy katastra v konaní vedenom pod sp. zn. X 39/2000. V ďalšej časti petitu sťažnosti navrhujú, aby ústavný súd prikázal krajskému súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Sp 61/2012 konať bez zbytočných prietáhov, avšak bez toho, aby súčasne navrhli vysloviť, že ich práva boli postupom krajského súdu v označenom konaní porušené.

Ústavný súd uvádza, že ústava ani zákon mu neumožňujú prikázať krajskému súdu konať v označenom konaní bez zbytočných prietáhov bez toho, aby ešte predtým vyslovil vo svojom rozhodnutí, že postupom krajského súdu v označenom konaní bolo porušené sťažovateľmi označené základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Príkaz konať bez zbytočných prietáhov je totiž viazaný na vyhovenie sťažnosti a deklarovanie, že iným zásahom (nečinnosťou, neefektívnym postupom) boli porušené základné práva alebo slobody, prípadne ľudské práva a slobody sťažovateľov vyplývajúce z medzinárodnej

zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom [čl. 127 ods. 2 ústavy, § 56 ods. 1 a 3 písm. a) zákona o ústavnom súde].

Pretože sťažovatelia sa v petite sťažnosti nedomáhali toho, aby ústavný súd vyslovil porušenie ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Sp 61/2012, ústavný súd sa posudzovaním tejto otázky nezaoberal, súc viazaný petitom sťažnosti ustálil predmet konania v rozsahu namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného úradu (pôvodne postupom správy katastra) v konaní vedenom pod sp. zn. X-39/2000.

Z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých sa namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02, IV. ÚS 115/07).

Podľa čl. 142 ods. 1 ústavy súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) v občianskom súdnom konaní súdy preskúmavajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci.

Iným zásahom je aj nečinnosť orgánu verejnej správy.

Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, použitie ktorých umožňuje osobitný predpis.

Z citovaných právnych noriem vyplýva, že vo veci sťažovateľov je daná právomoc miestne a vecne príslušného všeobecného súdu v rámci správneho súdnictva rozhodovať o nečinnosti orgánu verejnej správy, ktorým je aj Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor. Túto právomoc správneho súdnictva nemožno nahradiť konaním pred ústavným súdom. Preto sa odstránenia namietanej nečinnosti okresného úradu vo veci sťažovateľa musia domáhať v konaní pred všeobecným súdom, a nie v konaní pred ústavným súdom (m. m. II. ÚS 200/2011).

Ústavný súd, vychádzajúc z uvedeného a s poukazom na citované právne normy, konštatuje, že preskúmavanie postupu (nečinnosti) katastrálneho úradu v označenom konaní nepatrí do jeho právomoci, a preto pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľov podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. septembra 2014